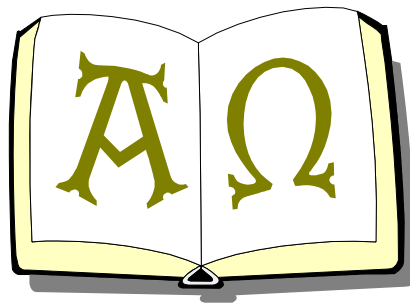

การเจริญเติบโต

ฝ่ายจิตวิญญาณ

โดย

อ.จอร์จ กอด์ฟรี

สารบัญ

บทที่	เรื่อง	หน้า
1	ความมั่นใจ	3
2	การไปร่วมประชุมทุกอาทิตย์	5
3	การอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน	8
4	เชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์	11
5	เชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์ (ต่อ)	14
6	การเป็นพยานฝ่ายพระเยซูคริสต์โดยสม่ำเสมอ	17
7	อธิษฐานทุก ๆ วัน	19
8	ให้เกียรติพระเจ้าโดยการถวายร้อยละ 10 ของรายได้	21

บทที่ 1 ความมั่นใจ

ขอแสดงความยินดีที่ท่านได้รับพระเยซูคริสต์และได้รับความรอดแล้ว ถ้าท่านอธิษฐานจากใจจริง ขอให้พระเยซูคริสต์อภัยโทษความบาปและประทานความรอดแก่ท่าน ท่านก็รอดจากความบาปแล้ว พระเจ้าต้องการให้ท่านมั่นใจว่าท่านรอดแล้วและจะได้ไปสวรรค์

พระเจ้าทรงสัญญาในพระธรรมโรม บทที่ 10 ข้อ 13 ว่า “เพราะว่า ผู้ที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะรอด” พระธรรมฮีบรู บทที่ 6 ข้อ 18 บอกให้เราทราบว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะพุดมูสา ท่านควรเชื่อพระคำสัตย์ของพระเจ้า ถ้าพระเจ้าสัญญาแก่ท่านเรียบร้อยแล้วท่านก็เชื่อถือได้

ท่านไม่ควรจะมั่นใจในความรู้สึกของท่านว่าท่านเป็นคริสเตียนแน่แล้ว แม้แต่อากาศก็เปลี่ยนแปลงไปแต่ละวัน ความรู้สึกของท่านก็เช่นกัน ท่านต้องไว้วางใจในพระคำสัตย์ของพระเจ้า คือพระคำภีร์คำสัญญาของพระเจ้า ซึ่งท่านจะพบได้ในพระคำภีร์ว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง มีคำสัญญาที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงว่า “ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์” (พระคริสตธรรมยอห์น บทที่ 3 ข้อ 36) ท่านแน่ใจได้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์แล้วถ้าท่านมีความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงช่วยท่านให้พ้นจากความบาปได้

“ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์ และเพื่อท่านจะได้เชื่อในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า” (พระธรรม 1 ยอห์น บทที่ 5 ข้อ 13) ถ้าท่านเชื่ออย่างแน่อนในพระเยซูคริสต์ตามพระคำภีร์แล้วพระเจ้าก็ต้องการให้ท่านทราบแน่ (ไม่ใช่เพียงหวังหรือคิดเท่านั้น) ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์แล้ว บัดนี้พระเจ้ามีของประทานให้ท่านเรียบร้อยแล้วคือชีวิตนิรันดร์ ร่างกายของท่านอาจจะตาย แต่ในขณะที่เดียวกันท่านจะตื่นอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าได้ร่วมความสุขชั่วนิรันดร์ ถ้าท่านจำข้อความสามข้อข้างบนได้ก็จะช่วยในความเป็นอยู่แบบชีวิตคริสเตียน

ท่านอาจจะยังไม่มั่นใจ แต่เมื่อท่านเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้ว และขอให้พระองค์ประทานความรอด และเข้ามาสถิตอยู่ในชีวิตของท่าน ๆ ก็ได้เกิดใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณแล้ว

พระเยซูตรัสถึงการเกิดใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณในพระคริสตธรรมยอห์น บทที่ 3 ข้อ 3 ว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นจะเห็นอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้” ในพระคริสตธรรมยอห์น บทที่ 1 ข้อ 12-13 บอกเราว่าท่านได้รับการเกิดใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณโดยการรับพระเยซูคริสต์ “แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ พระองค์ทรงประทานอำนาจให้เป็นบุตรของพระเจ้า คือคนทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์ ซึ่งมีได้เกิดจากเลือด หรือความประสงค์ของเนื้อหนัง หรือความประสงค์ของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า”

ถึงแม้ว่าร่างกายของท่านชราามากแล้ว แต่จิตวิญญาณของท่านนั้นเหมือนกับ 2-

3 ชั่วโมง หรือ 2-3 วัน ความประสงค์ของพระเจ้าสำหรับท่านนั้นเวลานี้ท่านควรจะเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ "แต่ขอท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณ และในความรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของเรา" (พระธรรม 2 เปโตร บทที่ 3 ข้อ 18) สมมติว่าเรามีลูกที่น่ารักคนหนึ่ง ถ้าลูกของเราไม่โตขึ้นจะทำให้เราผิดหวัง พระเจ้าจะไม่พอพระทัยถ้าท่านไม่เติบโตขึ้นฝ่ายจิตวิญญาณ

ทุก ๆ คนที่เกิดมาในโลกนี้มีลักษณะของความบาปอยู่ด้วย เมื่อท่านรับพระเยซูคริสต์แล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เข้ามาสถิตอยู่ในจิตใจ ท่านจึงได้รับลักษณะใหม่ฝ่ายพระผู้เป็นเจ้า เพราะฉะนั้นท่านก็เป็นเจ้าของสองลักษณะคือเก่าและใหม่ ทั้งสองลักษณะนี้จะต่อสู้กันเพื่อครองใจท่านจนกว่าท่านจะตาย "เพราะว่าความต้องการของเนื้อหนังต่อสู้พระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง เพราะทั้งสองฝ่ายเป็นศัตรูกัน ดังนั้นสิ่งที่ท่านทั้งหลายปรารถนาทำจึงกระทำไม่ได้" (พระธรรมกาลาเทีย บทที่ 5 ข้อ 17)

มีคนอื่นเคยแสดงคนหนึ่งที่ได้รับพระเยซูคริสต์แล้ว เขาเข้าไปที่หน้าอกของเขาและอธิบายนให้มิชชันนารีฟังว่า "สุนัขสีดำอยู่ที่นี้ มันต้องการให้ทำชั่ว สุนัขสีขาวอยู่ที่นี้ด้วย มันต้องการให้ทำความดี ทั้งสองตัวนี้มันต่อสู้กันตลอดเวลา" มิชชันนารีถามว่า "ตัวไหนชนะ?" เขาตอบว่า "ตัวที่ผมให้อาหารมากที่สุด"

ดูเหมือนจะเป็นความจริงแบบนั้นด้วย ผมอยากจะชี้ให้เห็นหนทางซึ่งท่านสามารถปฏิบัติตามลักษณะใหม่ให้สำเร็จได้โดยการเจริญเติบโตทางฝ่ายจิตวิญญาณ

บทที่ 2

การไปร่วมประชุมทุกอาทิตย์

พระเจ้าทรงส่งบุตรของพระองค์ให้ไปร่วมประชุมโดยสม่ำเสมอ "ซึ่งเราเคยประชุมกันนั้นอย่าให้หยุด เหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น" (พระธรรมฮีบรู บทที่ 10 ข้อ 25) พระเจ้าให้ของประทานแก่นักเทศน์คือการเทศนาและการสอน พระดำรัสของพระเจ้าจะช่วยให้เราในการเจริญเติบโต พระเจ้าตรัสไว้ในพระธรรมเยเรมีย์ บทที่ 3 ข้อ 15 ว่า "และเราจะตั้งศิษยาภิบาลให้แก่พวกเขาตามใจของเรา ผู้เหล่านั้นจะเลี้ยงพวกเขาด้วยความรู้และความเข้าใจ" การร่วมเข้าประชุมอย่างสม่ำเสมอและการเรียนรวีวาระศึกษาจะทำให้คริสเตียนเจริญขึ้นในพระเจ้าทั้งฝ่ายจิตวิญญาณและความรู้

เหตุผลอีกข้อหนึ่งที่เราควรจะไปร่วมประชุม คือจะได้มีโอกาสเข้าร่วมสามัคคีธรรมกับคริสเตียนอีกหลายคน การอยู่กับคริสเตียนที่รักพระเจ้าจะทำให้เราได้รับความอบอุ่นทั้งจะช่วยให้อิทธิพลของซาตานเสื่อมลงด้วย มีคนหนึ่งได้ยกตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้คือพูดถึงถ่านที่อยู่ในเตาไฟ เมื่อถ่านมันอยู่รวมกันมันจะไหม้ร้อนแดงยิ่งนัก ถ้าเอาคิมคิมมันให้แยกออกจากกันมันจะเย็นลงจนในที่สุดก็จะดับทั้งหมด คริสเตียนถ้าไม่ร่วมประชุมมันจะไม่ได้รับความร้อนจะหายไป ท่านควรจะไปร่วมประชุมตามพระธรรมสดุดี บทที่ 122 ข้อ 1 ว่า "ข้าพเจ้ามีใจยินดีขณะที่เขาได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ให้เราไปยังพระวิหารของพระเยโฮวาห์เถิด"

คริสตจักรแบบไหนที่เราควรจะไปร่วมประชุม มีหลายกลุ่มและนิกายที่ละทิ้งคำสอนในพระคัมภีร์ "พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ต่อไปภายหน้าจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอนของพวกผีปศาจ" (พระธรรม 1 ทิโมธี บทที่ 4 ข้อ 1)

มีคริสตจักรอยู่ 2 ประเภทในปัจจุบันนี้คือ 1. คริสตจักรแท้ดั้งเดิม 2. คริสตจักรหัวสมัยใหม่ คริสตจักรแท้ดั้งเดิมนั้นเป็นคริสตจักรที่เชื่อในพระคัมภีร์ว่าทุกข้อทุกตอนเป็นพระดำรัสของพระเจ้า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงพระดำรัสของพระเจ้า คือว่าพระคัมภีร์เป็นรากฐานของความเชื่อและหลักการประพฤติในการดำเนินชีวิตคริสเตียน มีคำสอนที่สำคัญดังนี้

1. พระเจ้าทรงรักโลก (มนุษย์ทุกคน) ทุก ๆ คนมีโอกาสรอดได้
 2. พระเยซูทรงกำเนิดมาจากหญิงพรหมจารีย์ (หญิงที่บริสุทธิ์) โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์
 3. พระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า (พระเจ้าที่มารับสภาพเป็นมนุษย์)
 4. พระโลหิตของพระองค์ไหลออกมาเพื่อชำระโทษบาปของเรา
 5. พระเยซูคริสต์ทรงฟื้นมาจากความตายในวันที่สามและทรงพระชนม์อยู่
 6. พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาในกายวิญญาณเป็นครั้งที่สอง
 7. เรารอดโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น ไม่เกี่ยวกับการประพฤติ
- คริสตจักรหัวสมัยใหม่ไม่เชื่อว่า พระคัมภีร์เป็นพระดำรัสของพระเจ้าและไม่

เชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นรากฐานอย่างเดียวสำหรับความเชื่อและการประพฤติ คริสตจักรแบบนี้ปฏิเสธคำสอนสมัยดั้งเดิมดังที่ได้กล่าวไว้ข้างบนนี้ และบางครั้งก็ปฏิเสธทั้งหมด ถ้าท่านไม่เคยได้อ่านคำสอนที่สำคัญนี้เทศนาจากธรรมมาสน์ที่คริสตจักรที่ท่านนมัสการอยู่นับว่าคริสตจักรนั้นเป็นแบบหัวสมัยใหม่ ให้ท่านแน่ใจได้ว่าแม้ว่าท่านจะร่วมประชุมเป็นระยะเวลาไม่นานมาแล้ว ท่านก็ไม่เข้าใจว่าความรอดที่แท้จริงเป็นอย่างไร

บุตรของพระเจ้าไม่ควรจะร่วมกับคริสตจักรหัวสมัยใหม่ “ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ‘เหตุฉะนั้นเจ้าจงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย อย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาด แล้วเราจึงจะรับพวกเจ้าทั้งหลาย’” (พระธรรม 2 โครินธ์ บทที่ 6 ข้อ 14, 17) คำสอนของพระเจ้าสำหรับเราเกี่ยวกับความรู้สึกของเราที่มีต่อคริสตจักรหัวสมัยใหม่ เราจะเห็นได้ในพระธรรม 1 ทิโมธี บทที่ 6 ข้อ 5 ว่า “และการวิวาทกันระหว่างผู้ที่มีใจทรามและไร้ความสัตย์จริง ที่คิดว่าทางของพระเจ้านั้นเป็นทางใดก็ไร จงถอนตัวไปเสียจากคนเช่นนั้น”

ท่านควรจะร่วมกับคริสตจักรแท้ดั้งเดิม คือคริสตจักรที่เชื่อและเทศนาตามพระคัมภีร์ ที่ช่วยนำคนมาถึงความรอดและที่ช่วยคริสเตียนให้เจริญเติบโตในทางของพระเจ้า ท่านควรจะเดินออกมาข้างหน้าในเวลาที่เขาเชิญชวนเพื่อให้ทุกคนทราบว่าท่านมีความเชื่อมั่นในพระเยซูคริสต์ “เหตุฉะนั้นทุกคนที่จะรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะรับผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ด้วย แต่ผู้ใดจะปฏิเสธเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะปฏิเสธผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ด้วย” (พระคริสตธรรมมัทธิว บทที่ 10 ข้อ 32-33) “เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดมีความอายเพราะเราและถ้อยคำของเราในชั่วอายุนี้ ซึ่งประกอบด้วยการล่วงประเวณีและการผิดบาป บุตรมนุษย์ก็จะมี ความอายเพราะผู้นั้น” (พระคริสตธรรมมาระโก บทที่ 8 ข้อ 38) ผมอยากจะขอร้องให้ท่านรับบัพติศมาและเข้าเป็นสมาชิกของคริสตจักร การเป็นสมาชิกของคริสตจักรต้องเห็นจริงพ้องต้องกันกับพระคัมภีร์และปฏิบัติตาม “ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้ผู้ที่กำลังจะรอดเข้าสนิทกับคริสตจักรทวีขึ้นทุกวัน” (พระธรรมกิจการ บทที่ 2 ข้อ 47) ท่านจะรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรถ้าท่านเป็นสมาชิก

เจ็ดข้อที่ท่านได้อ่านนั้นซึ่งหลายครั้งก็แยกไม่ออกว่าคริสตจักรไหนเป็นคริสตจักรแท้ดั้งเดิมที่มีรากฐานความเชื่อดั้งเดิมมาจากสมัยของพระเยซูคริสต์และพวกอัครสาวกของพระองค์ คริสตจักรสมัยดั้งเดิมนั้นจะเชื่อในพระคัมภีร์ทุกข้อทุกตอนว่าเป็นพระดำรัสของพระเจ้า ข้อพิสูจน์ที่ท่านจะถามศิษยาภิบาล, อาจารย์หรือคริสเตียนคนอื่น ๆ ว่าเขาเป็นคริสตจักรแท้ดั้งเดิมไหม? พิสูจน์ได้จาก:

คริสตจักรแท้ดั้งเดิมสอนตามพระคัมภีร์ว่าเรารอดโดยความเชื่อเท่านั้น “ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใช้โดยตัวท่านทั้งหลายเองแต่พระเจ้าทรงประทานให้ ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำก็หามิได้ เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้” (พระธรรมเอเฟซัส บทที่ 2 ข้อ 8-9) เรารอดเพราะเราพึ่งในพระ

โลหิตของพระเยซูที่ไหลออกบนไม้กางเขน 100% ไม่เกี่ยวกับการประพฤติดี, พิธีบัพติศมา, พิธีศีลระลึก ฯลฯ เหตุที่คริสเตียนประพฤติดีเพราะรักพระเจ้า ไม่เกี่ยวกับการไปสวรรค์ "เหตุฉะนั้นท่านจงเลียนแบบของพระเจ้า ให้สมกับเป็นบุตรที่รัก" (พระธรรมเอเฟซัส บทที่ 5 ข้อ 1)

ที่สำคัญให้ถามว่าความรอดหลุดหายได้ไหม? ถ้าความรอดหลุดหายไปได้ ไม่ใช่เป็นคริสตจักรแท้ดั้งเดิม ไม่ต้องเข้าร่วมประชุม ให้นำหนีออกจากที่นั่น หรืออีกกรณีที่อาจารย์คนนั้นตอบอย่างไม่แน่ใจว่า ความรอดอาจจะหลุดหายหรือไม่หลุดก็ให้ออกจากที่นั่นเช่นกันเพราะเขายังไม่เข้าใจในความรอดนิรันดร์

"เพื่อทุกคนที่วางใจในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์" (พระธรรมยอห์น บทที่ 3 ข้อ 15) คำว่า "ชีวิตนิรันดร์" แปลว่า เราได้รับความรอดเป็นนิรันดร์ตั้งแต่เรารับเชื่อ คริสเตียนจะไม่ตกนรกอีก

ฉะนั้นคริสตจักรที่สอนว่า ความรอดหลุดหายไปได้ ไม่ใช่เป็นคริสตจักรแท้ดั้งเดิมของพระเยซูคริสต์

บทที่ 3

การอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน

“เช่นเดียวกับทารกแรกเกิด จงปรารถนาน้ำนมอันบริสุทธิ์แห่งพระวจนะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายเติบโตขึ้น” (พระธรรม 1 เปโตร บทที่ 2 ข้อ 2) ขณะที่อัครสาวกเปาโล ออกจากเมืองที่คริสเตียนอาศัยอยู่นั้นเขาได้พูดว่า “บัดนี้ข้าพเจ้าฝากท่านไว้กับพระเจ้า และกับพระคำแห่งพระคุณของพระองค์ ซึ่งมีฤทธิ์ก่อสร้างท่านขึ้นได้” (พระธรรมกิจการ บทที่ 20 ข้อ 32)

ถ้าท่านรับประทานอาหารอาทิตย์ละ 2-3 ครั้งเท่านั้น ท่านจะแข็งแรงได้อย่างไร? ท่านจะรู้สึกอ่อนแอและจะต้องนอนพักที่เตียงตลอดเวลา เหมือนกับคริสเตียนที่ไวใจ ในคำสอนของพระคัมภีร์ที่เขาได้ฟังในเฉพาะวันอาทิตย์เท่านั้น จิตวิญญาณเขาจะเริ่มอ่อนแอด้วย

เราควรใช้เวลาพิเศษทุกวันที่จะอ่านพระคัมภีร์ เหมือนกับคริสเตียนที่เมืองเบรอยะซึ่ง “ค้นดูพระคัมภีร์ทุกวัน” (พระธรรมกิจการ บทที่ 17 ข้อ 11) พระเจ้าตรัสว่า “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” (พระคริสตธรรมมัทธิว บทที่ 4 ข้อ 4)

บางคนพูดว่า “พระคัมภีร์จะรักษาท่านไม่ทำให้บาป หรือความบาปจะให้ท่านห่างจากพระคัมภีร์” นี่เป็นความจริง ทุกวันซาตานจะขยุยคริสเตียน แต่เราไม่ควรทำตามการขยุย เมื่อเวลาซาตานขยุยก็ยังไม่บาป ถ้าเรายอมทำตามการขยุยนั้นก็บาป ข้อความที่ควรจำจะเกี่ยวกับการขยุยคือพระธรรม 1 โครินธ์ บทที่ 10 ข้อ 13 ว่า “ไม่มีการทดลองใด ๆ เกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ แต่เมื่อทรงทดลองท่านนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้”

ทางเดียวที่จะมีชัยชนะเหนือการขยุยและความบาปคือ จดจำพระดำรัสของพระเจ้าไว้ใจ “คนหนุ่มทำใจจริงจะได้ชำระทางประพาศของตนให้บริสุทธิ์? ให้ระวังทางประพาศตามพระดำรัสของพระองค์ พระดำรัสของพระองค์ข้าพเจ้าได้จดจำไว้ใจใจ เพื่อข้าพเจ้าจะได้ไม่กระทำผิดต่อพระองค์” (พระธรรมสดุดี บทที่ 119 ข้อ 9, 11)

และในพระธรรมสดุดี บทที่ 37 ข้อ 31 มีอยู่ว่า “พระบัญญัติของพระเจ้าอยู่ในใจของผู้สัตย์ธรรมนั้น อย่างเท้าของเขาจะไม่พลาดเลย” พระดำรัสของพระเจ้าจะไม่ให้ท่านลื่นถอยหลังไปตกอยู่ในความบาป ถ้าท่านอ่านพระคัมภีร์และจดจำไว้ใจใจ แต่ถ้าท่านละเลยต่อพระคัมภีร์ท่านมักจะตกอยู่ในความบาป ถ้าท่านไม่มี ท่านควรจะไปหาซื้อพระคัมภีร์ จะเป็นการลงทุนที่ดีที่สุดที่ท่านเคยทำมา

ผมอยากจะแนะนำว่า ท่านควรอ่านหนังสือยอห์นก่อน พระเจ้าบอกเหตุผลแก่เราว่า ทำไมพระองค์ประทานหนังสือยอห์นให้แก่พวกคริสเตียน “แต่การที่ได้จดเหตุการณ์

เหล่านี้ไว้ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อแล้ว ท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์” (พระคริสตธรรมยอห์น บทที่ 20 ข้อ 31) ขณะที่ท่านอ่านหนังสือยอห์นท่านควรระวังเหตุดูว่ามีกี่ครั้งที่พระเจ้าตรัสว่า ถ้าท่านเชื่อว่าพระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้าท่านจะมีชีวิตนิรันดร์ สิ่งนี้จะทำให้ท่านมีความแน่ใจในความรอดยิ่งขึ้น

อ่านอย่างน้อยวันละ 1 บทแต่จะให้ดีกว่าวันละ 2-3 บท ขณะที่ท่านอ่านทุกบทในพระคัมภีร์ ท่านควรจะถามตัวเองว่า

1. พบตัวอย่างที่ท่านพร้อมจะปฏิบัติตามแล้วหรือยัง?
2. พบพระบัญญัติที่ท่านพร้อมจะเชื่อฟังแล้วหรือยัง?
3. พบคำสัญญาที่ท่านพร้อมจะรับแล้วหรือยัง?
4. พบคำเตือนที่ท่านพร้อมจะจดจำแล้วหรือยัง?
5. พบคำอธิษฐานที่จะใช้สำหรับตัวท่านเองแล้วหรือยัง?
6. พบบทเรียนที่สำคัญแล้วหรือยัง?
7. พบข้อความที่ดีที่สุดแล้วหรือยัง?
8. พบอะไรใหม่ ๆ เกี่ยวกับชีวิตคริสเตียนแล้วหรือยัง?

หลังจากที่ท่านอ่านหนังสือยอห์นเสร็จแล้ว ผมขอแนะนำว่าท่านควรจะอ่านหนังสือ 1 ยอห์น และครั้งต่อไปก็ควรอ่านหนังสือกิจการและหนังสือโรม เมื่ออ่านเสร็จแล้วท่านควรจะเริ่มต้นอ่านหน้าแรกของพระคัมภีร์ใหม่คือหนังสือมัทธิว แต่ไม่ต้องอ่านหนังสือที่ท่านอ่านแล้วคือ ยอห์น 1 ยอห์น กิจการ และโรม เมื่ออ่านเสร็จแล้วท่านควรจะอ่านพระคัมภีร์ใหม่ทั้งหมดและพระคัมภีร์เดิมด้วย เริ่มต้นตั้งแต่บทแรกคือหนังสือปฐมกาล

ผมเป็นคริสเตียน 16 ปีมาแล้ว และในเวลานั้นผมศึกษาพระคัมภีร์ด้วย ผมเชื่อว่าถ้าท่านอ่านพระคัมภีร์ตามที่บอกแล้วจะช่วยในการครองชีวิตคริสเตียนอย่างดีที่สุด พระคัมภีร์ใหม่เป็นของพวกคริสเตียนเพราะว่าเป็นเรื่องเล่าถึงการประสูติของพระเยซู คำสอนของพระเยซูและคริสตจักรที่พระองค์ทรงสร้าง พระคัมภีร์ใหม่แสดงความประสงค์ของพระเจ้าสำหรับพวกคริสเตียน แต่ท่านควรจะอ่านพระคัมภีร์เดิมด้วย พระคัมภีร์ทั้งเล่มจะมีค่าสำหรับท่าน

มีอีกประการหนึ่งที่เราควรพิจารณา คือเวลาไหนเป็นเวลาที่ดีที่สุดสำหรับการอ่านพระคัมภีร์ ถ้าท่านตื่นแต่เช้าและอุทิศเวลาสำหรับการอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐานก่อนที่ท่านจะไปทำงานหรือโรงเรียน วิธีนี้จะช่วยท่านได้มากที่สุด ในเวลานี้เป็นเวลาที่ดีและร่างกายพร้อมที่จะรับสิ่งต่าง ๆ ได้ดีและศึกษาได้มากที่สุด

ท่านคิดอย่างไรเกี่ยวกับอาหารที่จะต้องเข้าสนามรบขณะที่สวมชุดนอนอยู่ หรือนอนบนเตียงด้วยเครื่องแบบพร้อมกับหมวกและปืน เขาไม่ได้ใช้ยุทธวิธีที่ถูกต้อง และคริสเตียนอุทิศเวลาแต่ในตอนกลางคืนเท่านั้นก็ไม่ถูกต้องเหมือนกัน ในพระธรรมเอเฟซัส

บทที่ 6 ข้อ 17 มีอยู่ว่า “จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะและจงถือพระแสงของพระวิญญาณ คือพระวจนะของพระเจ้า” พระคัมภีร์คือพระแสงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราควรที่จะถวายเอาอาวุธแห่งพระเจ้าไว้ในตอนเช้าเพื่อที่เราจะมีชัยชนะต่อสงครามแห่งความบาปและซาตานที่เราจะเผชิญกับมันในวันนั้น ๆ ท่านควรที่จะบังคับตัวเองให้พบกับพระเจ้าในทุก ๆ เช้า

บทที่ 4

เชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์

พระเยซูทรงเป็น “ผู้จัดความรอดนิรันดรสำหรับคนทั้งปวงที่เชื่อฟังพระองค์” (พระธรรมฮีบรู บทที่ 5 ข้อ 9) เรารอดโดยความเชื่อในพระเยซู “ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ” (พระธรรมเอเฟซัส บทที่ 2 ข้อ 8) แต่เราต้องจำคำที่อยู่ในพระธรรมยากอบ บทที่ 2 ข้อ 20 ว่า “ความเชื่อที่ปราศจากการประพฤติก็ตายแล้ว” ความเชื่อที่ไม่เปลี่ยนแปลงชีวิตของเราและที่ไม่ทำให้เราเชื่อฟังพระเยซูคือความเชื่อที่ตายแล้ว และไม่เป็นความเชื่อชนิดที่ช่วยให้เรารอดและนำเราไปสวรรค์

พระเยซูตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา จงประพฤติตามบัญญัติของเรา” (พระคริสตธรรมยอห์น บทที่ 14 ข้อ 15) มีพระบัญญัติของพระเยซูสามข้อที่ผมต้องการอยากจะทำให้ท่านทราบคือข้อแรกเราควรจะรักซึ่งกันและกัน “เราให้บัญญัติใหม่ไว้แก่เจ้าทั้งหลายคือให้เจ้ารักซึ่งกันและกัน ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา” (พระคริสตธรรมยอห์น บทที่ 13 ข้อ 34-35)

คำสั่งอื่น ๆ ที่พระเยซูทรงย้ำนัก ก็คือ เราควรจะรับบัพติศมาหลังจากที่เรามีความเชื่อในพระองค์และได้ความรอดแล้ว พระเยซูตรัสแก่สาวกของพระองค์ว่า “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดาพระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” (พระคริสตธรรมมัทธิว บทที่ 28 ข้อ 19)

ผู้ที่สมควรจะรับบัพติศมาคือผู้ที่รับพระเยซูคริสต์แล้ว อันดับแรกของพระคัมภีร์บอกว่าจะต้องรับพระเยซูคริสต์ก่อนแล้วจึงรับบัพติศมา ดูตัวอย่างเช่น “ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า ‘ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมา ผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ’” (พระคริสตธรรมมาระโก บทที่ 16 ข้อ 15-16)

ในพระธรรมกิจการ บทที่ 18 ข้อ 8 เราอ่านพบว่า “และชาวโครินธ์หลายคนเมื่อได้ฟังแล้วก็ได้เชื่อถือนับรับบัพติศมา” บางทีข้อที่ดีที่สุดนั้นก็คือการเห็นว่าการเชื่อถือนับรับพระเยซูต้องมาก่อนรับบัพติศมาอยู่ในพระธรรมกิจการ บทที่ 8 ข้อ 26-40 ในเรื่องนี้เราสังเกตเห็นว่า ฟิลิปกำลังเทศน์เรื่องเกี่ยวกับพระเยซูให้ชนที่เอทิโอเปียฟัง เราจะเริ่มอ่านในข้อที่ 36 “ครั้นกำลังเดินทางไปก็มาถึงที่ม่น้ำแห่งหนึ่ง ชนที่จึงบอกว่า ‘นี่แน่ะ มีน้ำ มีอะไรขัดข้องไม่ให้ข้าพเจ้ารับบัพติศมา?’ และฟิลิปจึงตอบว่า ‘ถ้าท่านเต็มใจเชื่อท่านก็รับได้’ และชนที่จึงตอบว่า ‘ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า’ แล้วท่านจึงสั่งให้หยุดรถม้า และคนทั้งสองลงไปลงในน้ำทั้งฟิลิปกับชนที่ ฟิลิปก็ให้ท่านรับบัพติศมา เมื่อท่านทั้งสองขึ้นจากน้ำแล้ว พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรับฟิลิปไปเสีย และชนที่นั้นไม่ได้เห็นท่านอีก จึงเดินทางต่อไปด้วยความยินดี”

จะสังเกตเห็นได้ว่า ชนที่อยากรับบัพติศมาแต่ฟิลิปไม่ได้ให้ศีลรับบัพติศมาแก่เขาจนเขาสารภาพว่าเขาเชื่อในพระเยซูคริสต์ เพื่อนที่รัก เดียวนี้ถ้าท่านเชื่อในพระเยซูคริสต์

และได้ความรอดแล้ว พระบัญชาของพระเยซูต่อท่านนั้นมียุ่ว่าขณะนี้ท่านต้องรับบัพติศ-
มาด้วย บางทีท่านรับบัพติศมาเมื่อท่านยังเป็นเด็กทารกหรืออาจจะรับบัพติศมาหลัง
จากนั้น ถ้าท่านไม่เชื่อในพระเยซูให้พระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดในเวลาท่านรับบัพติศมา
ท่านก็ไม่ได้รับบัพติศมาตามพระคัมภีร์ ผมรับบัพติศมาเมื่ออายุ 21 ปี แม้กระนั้นผมก็
ยังไม่ได้รับความรอด หลังจากนั้นเมื่อผมได้เชื่อถือพระเยซูแล้วก็ได้ได้รับความรอด ผมจึง
เลือกรับบัพติศมาในการเชื่อฟังพระเจ้าอีกครั้ง

มีอีกประการหนึ่งที่เราควรพิจารณาเกี่ยวกับวิธีการรับบัพติศมาที่ถูกต้อง
คำว่าบัพติศมาในพระคัมภีร์ใหม่มาจากคำว่า บัพติศโต เป็นภาษากรีก เวลาเขียนพระ
คัมภีร์ใหม่เป็นภาษากรีก บัพติศโตหมายความว่า “จุ่มลงไปใต้น้ำ” หรือ “ดำให้มิด”

บัพติศมาโดยวิธีการจุ่ม เป็นวิธีเดียวของการบัพติศมาที่คริสตจักรทุกแห่งใช้
กันใน 400 ปีแรกของสมัยคริสเตียน พวกคริสตังของกรีกกำลังใช้บัพติศมาด้วยการจุ่ม
ชาวกรีกทราบความหมายของภาษาของเขาอย่างดี

เราได้กล่าวถึงพระธรรมกิจการ บทที่ 8 ข้อ 26-40 ที่มีเรื่องเกี่ยวกับบัพติศมา
ชั้นที่เอทิโอเปียแล้ว จงสังเกตดูว่าชั้นที่รับบัพติศมาโดยการจุ่ม “คนทั้งสองลงไปใต้น้ำทั้ง
ฟิลิปกับซันที่ ฟิลิปก็ให้ท่านรับบัพติศมา เมื่อท่านทั้งสองขึ้นจากน้ำแล้ว” (พระธรรม
กิจการ บทที่ 8 ข้อ 38-39) เราจะสังเกตเห็นได้ว่าทั้งสองได้ลงไปใต้น้ำ ถ้าฟิลิปไม่ได้ให้
บัพติศมาชั้นที่โดยการจุ่มแต่ให้โดยการพรมน้ำหรือเทน้ำแล้วฟิลิปคงจะอยู่ริมฝั่งน้ำและ
เติมน้ำใส่แก้วหรือใส่มือ

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาก็ให้บัพติศมาโดยการจุ่มเหมือนกัน “ยอห์นก็ให้บัพติศมา
อยู่ที่อายโนนใกล้หมู่บ้านสาลิมเหมือนกัน เพราะที่นั่นมีน้ำมาก และผู้คนที่พากันมารับ
บัพติศมา” (พระคริสตธรรมยอห์น บทที่ 3 ข้อ 23) เขาต้องการน้ำมากเพราะว่าเขาต้อง
ใช้จุ่มคนที่รับบัพติศมา

เราต้องการรับบัพติศมาในวิธีเดียวกับที่พระเยซูทรงรับ พระคริสตธรรมมัทธิว
บทที่ 3 ข้อ 16 บอกเราถึงวิธีการที่พระเยซูทรงรับ “และพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงรับบัพ-
ติศมาแล้ว ในทันใดนั้นก็เสด็จขึ้นจากน้ำ” พระองค์เสด็จขึ้นจากน้ำไม่ได้ถ้าพระองค์ทรงรับ
บัพติศมาโดยการพรมน้ำหรือเทลง

ที่จริงความสำคัญของการรับบัพติศมาบอกเราว่า ควรจะรับบัพติศมาโดยการจุ่ม
บัพติศมาเป็นแบบฉบับให้เห็นว่า บรรดาผู้เชื่อถือจะเป็นเช่นเดียวกับพระเยซูในการตาย
การฝังศพและการฟื้นคืนชีพ พระธรรมโคโลสี บทที่ 2 ข้อ 12 กล่าวว่า “และได้ถูกฝังไว้
กับพระองค์ในพิธีบัพติศมาแล้ว และในพิธีนั้นท่านได้เป็นขึ้นมากับพระองค์ด้วยโดยเชื่อ
ในการกระทำของพระเจ้า ผู้ได้ทรงบันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย”

เมื่อคนที่รับพระเยซูคริสต์ยอมรับบัพติศมาด้วยน้ำก็แสดงว่าเขาสารภาพให้
ทุกๆคนทราบว่าเขาเป็นคริสเตียนแล้ว และกำลังบอกให้รู้ว่าเขาได้ตายจากความบาป ถูก
ฝังไว้โดยการรับบัพติศมาและฟื้นคืนชีวิตใหม่เดินไปกับพระเยซูคริสต์ เราจะเห็นได้จาก

พระคัมภีร์ที่ว่า "ท่านไม่รู้หรือว่า เราทั้งหลายที่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระเยซูคริสต์ก็ได้
รับบัพติศมานั้นเข้าในความตายของพระองค์ เหตุฉะนั้นเราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้ว
โดยการรับบัพติศมาเข้าส่วนในความตายนั้น เหมือนกับที่พระคริสต์ได้ทรงถูกชุบให้เป็น
ขึ้นมาจากความตาย โดยเดชพระวิเศษของพระบิดาอย่างไร เราก็จะได้ดำเนินตามชีวิตใหม่
ด้วยอย่างนั้น" (พระธรรมโรม บทที่ 6 ข้อ 3-4)

ท่านได้รับบัพติศมาตามแบบอย่างพระคัมภีร์โดยการจุ่มแล้วหรือยัง? ถ้ายัง
ผมขอแนะนำให้ท่านรับบัพติศมาเสียโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่าให้พระเยซู
คริสต์ตรัสกับท่านว่า "เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงเรียกเราว่า 'พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้า
ข้า' แต่ไม่กระทำตามที่เรบอกนั้น?" (พระคริสตธรรมลูกา บทที่ 6 ข้อ 46)

บทที่ 5

เชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์ (ต่อ)

ก่อนที่จะจบหัวข้อของการเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ ก็ยังมีอีก 1 ข้อที่เราควรพิจารณา “และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ” (พระธรรมเอเฟซัส บทที่ 5 ข้อ 18) เมื่อคนที่รับเชื่อพระเยซูคริสต์ยอมให้พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วย ในทันทีทันใดนั้นเขาก็บังเกิดมาเป็นกายอันเดียวกับพระเยซูโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ “เราทั้งหลายได้รับบังเกิดมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายอันเดียวกัน และพระวิญญาณองค์เดียวกันนั้นซาบซ่านอยู่” (พระธรรม 1 โครินธ์ บทที่ 12 ข้อ 13) ผู้ที่เชื่อในพระเยซูนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์จะสถิตอยู่กับเขาด้วย “ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง” (พระธรรม 1 โครินธ์ บทที่ 6 ข้อ 19) “ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลายจริง ๆ แล้ว ท่านก็มีใฝ่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ ผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่เป็นของพระองค์” (พระธรรมโรม บทที่ 8 ข้อ 9) คริสเตียนสามารถจะรับบังเกิดมาโดยพระวิญญาณเข้าเป็นกายอันเดียวกับพระคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะสถิตในตัวเขา แต่ยังไม่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มบริบูรณ์

คริสเตียนประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มบริบูรณ์ได้อย่างไร? เราจะเริ่มตอบคำถามนี้โดยการสมมุติว่า เรามีแก้วน้ำที่เติมน้ำไว้เต็มแล้ว ถ้าเราจะเติมน้ำนมเราจะต้องเทน้ำออกจากแก้วก่อน ถ้าใครอยากจะเติมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะต้องทำตัวเองให้ปราศจากความบาป และกำจัดความปรารถนาของตัวเอง การกระทำนี้ทำได้โดยการสารภาพความผิดบาปกับพระเจ้า “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (พระธรรม 1 ยอห์น บทที่ 1 ข้อ 9) พระเจ้าทรงหวังให้เราละทิ้งความบาปขณะที่เราสารภาพความบาปนั้น “คนที่ปกปิดความบาปของตัวเองจะไม่เจริญ แต่คนที่รับสารภาพและละทิ้งการผิดของตนเสียจะประสบความเมตตา” (พระธรรมสุภาพิต บทที่ 28 ข้อ 13)

ถ้าใครอยากจะประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มบริบูรณ์ก็ต้องเชื่อฟังพระเจ้า “เราทั้งหลายจึงเป็นพยานของพระองค์ถึงเรื่องเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานให้ทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์นั้นก็พยานด้วย” (พระธรรมกิจการ บทที่ 5 ข้อ 32) เราต้องยอมมอบตัวเองให้แก่พระเจ้าดังที่เราจะเห็นได้ในข้อต่อไปนี้ “อย่ายกอวัยวะของท่านให้แก่บาป ให้เป็นเครื่องใช้ในการอธรรม แต่จงถวายตัวของท่านแด่พระเจ้า เหมือนหนึ่งคนที่เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และจงให้อวัยวะของท่านเป็นเครื่องใช้ในการชอบธรรมถวายแด่พระเจ้า” (พระธรรมโรม บทที่ 6 ข้อ 13) “พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อันบริสุทธิ์ และเป็นทั้ง

พอพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติอันสมควรของท่านทั้งหลาย” (พระธรรมโรม บทที่ 12 ข้อ 1)

ในขั้นต่อไปท่านควรจะให้พระเจ้าเต็มพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่ท่านด้วยความเชื่อมั่น “เพราะฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนบาปยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ที่ขอต่อพระองค์” (พระคริสตธรรมลูกา บทที่ 11 ข้อ 13) เรบอกท่านแล้วว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่กับบรรดาคริสเตียน ถ้าอ่านข้อความนี้เป็นภาษากรีก เราจะเข้าใจความหมายที่ว่า เวลาใครขอพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระเจ้าและได้พระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วก็จะได้รับอำนาจจากพระเจ้าไปเป็นพยานได้

เราทราบความประสงค์ของพระเจ้าต่อเราว่า เราจึงประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มบริบูรณ์ เพราะว่าพระองค์ทรงสั่งเราแล้วว่าเราจึงประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ “และนี่คือความมั่นใจที่เรามีต่อพระองค์ คือถ้าเราทูลขอลสิ่งใดตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา และถ้าเรารู้ว่าพระองค์ทรงโปรดฟังเรา เมื่อเราทูลขอลสิ่งใด ๆ เราก็มั่นใจว่าเรารับตามที่เราทูลขอจากพระองค์นั้น” (พระธรรม 1 ยอห์น บทที่ 5 ข้อ 14-15)

สุดท้ายนี้ควรเรียกร่องสิทธิประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการเชื่อ “เพื่อพระพรของอับราฮัมจะได้มาถึงคนต่างชาติทั้งหลายเพราะพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้รับพระวิญญาณตามพระสัญญาโดยความเชื่อ” (พระธรรมกาลาเทีย บทที่ 3 ข้อ 14)

ต่อไปนี้จะเป็นการทบทวนดูว่าเราประกอบด้วยพระวิญญาณได้อย่างไร

1. ท่านจะต้องทำตัวเองให้ปราศจากความบาปและกำจัดความปรารถนาของตัวเองโดยการสารภาพความบาป และให้พระโลหิตของพระเยซูล้างบาปของท่านให้สะอาด

2. เชื่อฟังและยอมทำตามพระเจ้า

3. ท่านควรจะให้พระเจ้าเต็มพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่ท่าน

4. ควรเรียกร่องสิทธิประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยความเชื่อ

ถ้าทำตาม 4 ข้อนี้แล้วเราจะทราบได้อย่างไรว่าเราประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? เราจะเห็นสวรรค์เปิดออกไหม? เราจะเห็นมโนภาพไหม? เราจะได้ยินเสียงกรอบแกรบของปีกทูตสวรรค์ไหม? ผมไม่เชื่อว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นที่แสดงให้เห็นว่าเราประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีทางที่เราจะทราบว่าเราประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก่อนที่ผมจะบอกว่ามันเป็นอะไร ขอถามคำถามสักข้อว่าท่านทราบได้อย่างไรว่าท่านได้รับความรอดแล้ว? มีทางเดียวที่เป็นไปได้และทราบแน่นอนว่าท่านได้รับความรอดแล้วคือเป็นเช่นนี้ ก็ด้วยเหตุที่เราได้วางใจในพระเจ้าและพระคัมภีร์นั้นแหละ พระเจ้าตรัสไว้ว่าถ้าเรามีความเชื่อมั่นในพระเยซูคริสต์ พระองค์จะให้ความรอด ดังนั้นเมื่อเรามีความเชื่อมั่นในพระเยซูคริสต์ เราจึงทราบว่าเราได้รับความรอดแล้ว เพราะพระเจ้าไม่ทรงผิดพระสัญญา ถ้าเราไม่ได้รับความรอด พระเจ้าก็ทรงผิดพระสัญญาและพูดปด นี่เป็นไปไม่

ได้

เมื่อทำตาม 4 ข้อนี้แล้วเราก็คือทราบว่าเราประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ด้วยเหตุเดียวกันกับที่ว่า เราได้ไว้วางใจในพระเจ้าและพระคัมภีร์ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มบริบูรณ์จะมีข้อสำแดง 2 ประการ ประการที่หนึ่งเป็นผลของพระวิญญาณ "ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดี ความเชื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีพระบัญญัติห้ามไว้เลย" (พระธรรมกาลาเทีย บทที่ 5 ข้อ 22-23) ประการที่สอง จะมีความกล้าและอำนาจมากขึ้นในการที่จะเป็นพยานฝ่ายพระเยซู "แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก" (พระธรรมกิจการ บทที่ 1 ข้อ 8)

เมื่อเราประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะใช้เราได้มากขึ้น อีกประการหนึ่ง ผมอยากจะบอกท่านว่า เราได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เพียงครั้งเดียว แต่เราประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หลายครั้ง คริสเตียนพวกแรกประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพระธรรมกิจการ บทที่ 2 ข้อ 4 คริสเตียนพวกเดียวกันประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่งในพระธรรมกิจการ บทที่ 4 ข้อ 31 ที่จริง พระธรรมเอเฟซัส บทที่ 5 ข้อ 18 ในภาษากรีกบอกเราว่า "จงประกอบด้วยพระวิญญาณสม่ำเสมอ" เราควรจะยอมถวายชีวิตเราแก่พระเจ้าทุกๆเช้า และขอให้พระองค์ประสิทธิ์ประสาทพระวิญญาณบริสุทธิ์อันเต็มบริบูรณ์ให้แก่เรา

บทที่ 6

การเป็นพยานฝ่ายพระเยซูคริสต์โดยสม่ำเสมอ

ในพระธรรมกิจการ บทที่ 1 ข้อ 8 เราจะพบคำสั่งของพระเยซูซึ่งมีต่อสาวกของพระองค์ว่า “แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”

พระเยซูทรงสั่งสาวกในพระคริสตธรรมมาระโก บทที่ 16 ข้อ 15 ว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” จากข้อความนี้เราสังเกตเห็นว่าพระเยซูทรงสั่งให้สาวกออกไปเป็นพยานฝ่ายพระองค์

นี่เป็นสิ่งที่สำคัญที่เราจะเห็นว่า พระเยซูทรงตรัสอะไรกับสาวกในพระคริสตธรรมมัทธิว บทที่ 28 ข้อ 19-20 “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก เอเมน”

ข้อความนี้เราเรียกว่าเป็นคำบัญชาที่ยิ่งใหญ่ กรุณาสังเกตดูว่าข้อความนี้มี 3 ระยะ

1. ออกไปสั่งสอนชนทุกประเทศเกี่ยวกับพระเยซู
2. บัพติศมาทุกคนที่รับพระเยซู
3. สอนคริสเตียนใหม่ให้ถือรักษาสิ่งสารพัดที่พระเยซูได้สั่งพวกสาวกไว้

เราควรจะสังเกตข้อที่ 3 พระเยซูมีคำสั่งหลายอย่างให้แก่สาวกแต่คำสั่งที่พระองค์เน้นว่าให้เขาเป็นพยานฝ่ายพระองค์ตามที่อ่านไปแล้ว การเป็นพยานเป็นการรับผิดชอบของเราเช่นเดียวกับสาวกของพระองค์

การเป็นพยานหมายความว่าอะไร? ท่านเคยไปดูการไต่สวนในศาลไหม? คนที่เป็นพยานจะยืนขึ้นให้การเรื่องราวที่เขาได้เห็นและได้ยินมาตามความเป็นจริง ผู้ที่เป็นพยานฝ่ายพระเยซูก็เช่นเดียวกัน เขาให้การตามความเป็นจริงที่เขาทราบเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ เช่นพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ตายแทนความบาปของเรา พระองค์ทรงฟื้นคืนชีพ และถ้าเราเชื่อว่าพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด เราจะได้รับความปลอดภัย และได้ไปสวรรค์

พวกคริสเตียนในคริสตจักรแรกตระหนักใจว่า การเป็นพยานฝ่ายพระเยซูคริสต์เป็นการรับผิดชอบสำหรับเขาและเขาเชื่อฟัง พระธรรมกิจการ บทที่ 8 เป็นข้อความบันทึกการเป็นพยานของเขา ข้อความที่ 1 บอกเราว่า “การที่เขาฆ่าสเทเฟนเสียนั้นเขาโลภก็เห็นชอบด้วย คราวนั้นเกิดการข่มเหงคริสตจักรครั้งใหญ่ในกรุงเยรูซาเล็ม และศิษย์ทั้งปวงนอกจากพวกอัครสาวกได้กระจัดกระจายไปทั่วแคว้นแคว้นยูเดียกับสะมาเรีย”

บรรดาผู้ประกาศ (อัครสาวก) ยังพักอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มเมื่อการข่มเหงมาถึง

คริสตจักร คริสเตียนธรรมดาก็ออกไปจากเมืองแล้ว ข้อที่ 4 กล่าวถึงคริสเตียนทำอะไร ๆ ในแคว้นยูเดียและแคว้นสะมาเรีย "ฝ่ายศิษย์ทั้งหลายซึ่งกระจัดกระจายไปก็เที่ยวประกาศ พระวจนะนั้น" เขาโจษกันถึงพระเยซูที่ตลาด สีแยก และจากบ้านหนึ่งถึงอีกบ้านหนึ่ง เราควรจะมี ความซื่อสัตย์ในการเป็นพยาน ญาติและเพื่อนของท่านจะตกรอกถ้าเขาเสียชีวิต โดยที่ไม่ได้รับเชื่อในพระเยซู ท่านควรจะเรียนการเป็นพยานช่วยคนอื่นให้รับพระเยซู คริสต์โดยใช้พระคัมภีร์อย่างไร สิ่งที่สำคัญที่สุดที่คริสเตียนจะทำได้คือ ช่วยคนอื่นให้รับ เชื่อในพระเยซูคริสต์

บทที่ 7

อธิษฐานทุก ๆ วัน

การอธิษฐานเป็นศูนย์กลางของชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเรา ถ้าเราไม่อธิษฐานทุก ๆ วันจะทำให้ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณเติบโตช้าลง พระเจ้าตรัสกับเราในขณะที่เราอ่านพระคัมภีร์ เราได้สนทนากับพระเจ้าเมื่อเราอธิษฐาน เราต้องการการติดต่อ 2 ทางนี้กับพระองค์ในเมื่อเราอยากมีชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณที่เจริญขึ้น ท่านจงคิดดูที่หรือว่าจะผิดธรรมดาไปเพียงไรถ้าพ่อไม่พูดกับลูกและลูกไม่พูดกับพ่อ เช่นเดียวกันนี้ ก็จะเป็นการผิดธรรมดาฝ่ายจิตวิญญาณเหมือนกันถ้าพระบิดาในสวรรค์และบุตรของพระเจ้าจะไม่สนทนากันเลย

ผมขอแนะนำให้ท่านอ่านพระคัมภีร์ในตอนเช้าทุกวัน ในเวลาเดียวกันท่านควรจะอธิษฐานด้วย กษัตริย์ดาวิดทราบถึงความสำคัญในการอธิษฐานในตอนเช้า *“ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในเวลาเช้าพระองค์คงจะได้ยินเสียงของข้าพเจ้า ในเวลาเช้าข้าพเจ้าจะถวายคำอธิษฐานและจะเฝ้าคอยพระองค์”* (พระธรรมสดุดี บทที่ 5 ข้อ 3) พระเยซูคริสต์ก็ฝึกอธิษฐานในตอนเช้าเหมือนกัน *“ครั้นเวลาเช้ามีดพระองค์ได้ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังที่เปลี่ยว และทรงอธิษฐานที่นั่น”* (พระคริสตธรรมมาระโก บทที่ 1 ข้อ 35)

ผู้ที่ไม่ได้บอกนามได้แนะนำการอธิษฐานไว้ 4 ขั้นตอนเป็นลำดับดังนี้

การนมัสการ

ตัวอย่างในการอธิษฐานคือ *“ข้าแต่พระบิดาแห่งข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ”* (พระคริสตธรรมมัทธิว บทที่ 6 ข้อ 9) จงทูลพระเจ้าว่าท่านรักพระองค์ สรรเสริญพระองค์ในความบริสุทธิ์, ความเฉลียวฉลาด, ความรัก, อำนาจ, ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เมื่อกษัตริย์ดาวิดอธิษฐานท่านอธิษฐานแบบนี้ที่เราเห็นในพระธรรม 1 พงศาวดาร บทที่ 29 ข้อ 11 ว่า *“ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ยศศักดิ์ อำนาจ รัศมี ความซื่อสัตย์และเดชานุภาพ คงมีแก่พระองค์ เพราะสรรพสิ่งในสวรรค์ก็ดี ที่พิภพโลกก็ดี เป็นของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ราชนสมบัติสิทธิ์ขาดแก่พระองค์ พระองค์ทรงสถิตอยู่เหนือสิ่งสารพัด”*

การสารภาพ

คริสเตียนยอมทำตามการขู่ในเวลาที่อ่อนแอและทำบาปได้ เราควรจะพยายามเอาชนะการขู่ แต่ถ้าเราทำบาปเราควรจะสารภาพกับพระเจ้าทันที มิตรภาพของเรากับพระเจาก็จะไม่ขาดกัน เราควรจะทำขอชื้อโดยเฉพาะความบาปที่กระทำนั้น พระธรรม 1 ยอห์น บทที่ 1 ข้อ 9 เป็นสัญญาที่มีค่าจากพระเจ้าให้แก่คริสเตียน *“ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น”* ผมขอแนะนำว่าท่านควรจะทำข้อความนี้ไว้ มันจะช่วยท่านได้ในตลอดชีวิตคริสเตียนของท่าน

สังเกตดูว่ากษัตริย์ดาวิดสารภาพบาปของท่านอย่างไร “เพราะข้าพเจ้ารู้สำนึก การล่วงละเมิดของข้าพเจ้าแล้วและการบาปของข้าพเจ้าก็อยู่ต่อหน้าข้าพเจ้าเสมอ ข้าพเจ้าได้กระทำผิดต่อพระองค์ ต่อพระองค์แต่ผู้เดียว และได้กระทำชั่วต่อพระเนตรพระองค์ ขอร้องพอล้างข้าพเจ้าและข้าพเจ้าจะขาวกว่าหิมะ” (พระธรรมสดุดี บทที่ 51 ข้อ 3-4, 7) ในเมื่อเราสารภาพความบาปของเราและละทิ้งความบาปนั้นแล้ว พระเจ้าก็ทรงอภัยโทษให้เราและพระโลหิตขององค์พระเยซูคริสต์ก็ล้างเราให้สะอาดหมดมลทิน ในพระธรรมสุภาษิต บทที่ 28 ข้อ 13 มีอยู่ว่า “คนที่ปกปิดความบาปของตัวเองจะไม่เจริญ แต่คนที่รับสารภาพและละทิ้งความผิดของตนเสียจะประสบความเมตตา” และในพระธรรม 1 ยอห์น บทที่ 1 ข้อ 7 มีอยู่ว่า “พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ก็ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น”

การแสดงความขอบคุณ

พระธรรม 1 เธสะโลนิกา บทที่ 5 ข้อ 18 บอกว่า “จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย” มีหลายสิ่งที่เราจะขอบพระคุณพระเจ้า เช่นสำหรับในส่วนพระองค์ สำหรับความกรุณาปราณีของพระองค์ สำหรับของประทานคือพระเยซูคริสต์ สำหรับของประทานคือชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์ และครอบครัวของท่าน บ้าน อาหาร สุขภาพอันดี เสื้อผ้า เป็นต้น

การร้องขอ

ตอนนี้เป็นตอนที่เราจะอธิษฐานสำหรับผู้อื่นและตัวเรา ในพระคริสตธรรม 1 ยอห์น บทที่ 16 ข้อ 24 พระเยซูตรัสว่า “แม้จนบัดนี้ท่านยังไม่ได้ขอสิ่งใดในนามของเรา จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม” ควรจะร้องขอสำหรับความต้องการในประเทศของท่าน ครอบครัว เพื่อน คริสตจักร นักเทศน์ มิชชันนารีและตัวเอง ไม่มีอะไรที่มากเกินไปหรือน้อยเกินไปที่จะนำมาอธิษฐานต่อพระเจ้า ผู้มีปัญญากล่าวว่า “ชีวิตเป็นสิ่งซึ่งแตกหักได้ง่าย ควบคุมไว้ได้ด้วยการอธิษฐาน”

บทที่ 8

ให้เกียรติพระเจ้าโดยการถวายร้อยละ 10 ของรายได้

พระคัมภีร์เดิมและใหม่สอนให้ถวายร้อยละ 10 ของรายได้ให้แก่พระเจ้า การถวายร้อยละ 10 ของรายได้จะช่วยให้การบำรุงคริสตจักร “น้ำแห่งชีวิตฟรีแต่ท่อน้ำมีสินค้า” (น้ำแห่งชีวิตนั้นได้แก่ความรอดซึ่งเป็นของได้ฟรี แต่ท่อน้ำมีสินค้านั้นได้แก่การที่ต้องบำรุงคริสตจักรเช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าเช่า ค่าใช้จ่ายของนักเทศน์ เป็นต้น)

ผมจะอธิบายเพิ่มเติมถึงผู้ที่ถวายร้อยละ 10 ของรายได้พอสังเขป

อับรามเริ่มต้นถวายร้อยละ 10 ของรายได้ “เมลคีเซเดคผู้เป็นทั้งกษัตริย์เมืองซาเลมและปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ก็นำขนมปังกับน้ำองุ่นมาให้ อับรามก็ยกหนึ่งในสิบจากข้าวของนั้นถวายแก่กษัตริย์เมลคีเซเดค” (พระธรรมปฐมกาล บทที่ 14 ข้อ 18, 20)

ยาโคบก็ทำต่อไปในการถวายร้อยละ 10 ของรายได้ “ก่อนขึ้นซึ่งข้าพระองค์ตั้งไว้เป็นเสาสำคัญ จะเป็นที่พักของพระเจ้า และทุกสิ่งซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะถวายหนึ่งในสิบแก่พระองค์” (พระธรรมปฐมกาล บทที่ 28 ข้อ 22)

โมเสสยืนยันในการถวายร้อยละ 10 ของรายได้ “และส่วนสิบสดหนึ่งแต่บรรดาข้าวพืชที่แผ่นดินก็ดี หรือผลต้นไม้ทั้งปวงก็ดี เป็นของพระเยโฮวาห์ เป็นของบริสสุทธิ์แก่พระเยโฮวาห์” (พระธรรมเลวีนิติ บทที่ 27 ข้อ 30)

พระเจ้ามีคำสั่งการถวายร้อยละ 10 ของรายได้ในพระธรรมมาลาคี บทที่ 3 ข้อ 8-10 ว่า “ควรหรือที่มนุษย์จะฉ้อโกงพระเจ้า? แต่เจ้าทั้งหลายได้ฉ้อโกงเรา แล้วเจ้าทั้งหลายว่า เราได้ฉ้อโกงพระองค์ในสิ่งไรกัน? ก็ในส่วนสิบชักหนึ่งและในเครื่องถวายบูชานะซี เจ้าทั้งหลายต้องถูกแช่งด้วยคำแช่ง เพราะเจ้าทั้งหลายทั่วทั้งเมืองได้ฉ้อโกงเรา พระเยโฮวาห์จอมพลโยธาตรัสต่อไปว่า จงเอาบรรดาส่วนสิบชักหนึ่งนั้นมาส่ำสมไว้ในคลังเพื่อจะมีโภชนาหารในวิหารของเราและจงมาลองดูเราในเรื่องนี้ ดูที่หรือว่า เราจะเปิดบัญชีรทงฟ้าให้เจ้าและเทพให้แก่เจ้าจนเกินความต้องการหรือไม่”

พระเจ้าตรัสว่าจะแช่งสาปคนที่ไม่ถวายร้อยละ 10 ของรายได้และจะอวยพรใหญ่ยิ่งให้แก่คนที่ถวายร้อยละ 10 ของรายได้ ตามปกติจะพบว่าคริสเตียนที่ถวายร้อยละ 10 ของรายได้นั้น ที่เหลืออีกร้อยละ 90 มักจะทำประโยชน์ได้มากกว่าที่เก็บไว้เองร้อยละ 10 จอห์น ดี รอคเคแพเรอร์ พูดว่า “ผมจะไม่มีวันสามารถถวายร้อยละ 10 ของ 20 ล้านบาทได้ถ้าผมไม่เคยถวายร้อยละ 10 ของรายได้ครั้งแรกก่อนคืออาทิตย์ละ 35 บาท”

พระเยซูขู่อภัยการถวายร้อยละ 10 ของรายได้ “วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์ และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด ด้วยพวกเจ้าถวายสิบสดหนึ่งของสระแห่ ยี่ห้าและขมื่น ส่วนข้อสำคัญแห่งพระบัญญัติ คือการพิพากษา ความเมตตา ความเชื่อนั้นได้ละเว้นเสีย สิ่งเหล่านั้นพวกเจ้าควรได้กระทำอยู่แล้ว แต่สิ่งอื่นนั้นไม่ควรละเว้นด้วย” (พระคริสตธรรมมัทธิว บทที่ 23 ข้อ 23) พระเยซูบอกพวกนั้นว่า เขาควรจะถวายร้อยละ 10

ของรายได้แต่พวกนั้นไม่ควรละเว้นการกระทำอันชอบธรรมในชีวิตในขณะเดียวกันกับที่
ถวายร้อยละ 10 ของรายได้ด้วย

ซาตานจะพยายามทำให้ท่านเชื่อว่าท่านมีไม่พอที่จะถวายร้อยละ 10 ของรายได้
แต่ความจริงท่านไม่มีในส่วนที่ท่านจะได้รับเมื่อท่านถวายร้อยละ 10 ของรายได้ต่างหาก
คนหนึ่งถามว่า "ท่านจะทำอะไรบ้างถ้าพระเจ้ารับเงินถวายของท่านไปคุณกับ 10 และทำ
ให้เป็นรายได้ของท่านสำหรับ 1 อาทิตย์? ท่านจะได้เท่าไร? ท่านจะรู้สึกพอใจกับรายได้
ของท่านไหม? ถ้าพระเจ้าทำให้ท่านเจริญขึ้นตามที่ท่านถวาย ท่านจะเป็นอย่างไร?"

ทุก ๆ ปี คุณ จอร์จ มอร์ เขียนคำเหล่านี้ไว้ในกระเป๋ "อะไรที่ผมจ่ายแล้วผม
เคยมี อะไรที่ผมเก็บก็หาย อะไรที่ผมถวายก็ยังมีอยู่" คุณมอร์พูดถูก พระเยซูตรัสว่า
*"อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวใน
สวรรค์"* (พระคริสตธรรมมัทธิว บทที่ 6 ข้อ 19-20) เราทำเช่นนั้นเมื่อเราถวายร้อยละ
10 ของรายได้หรือจะถวายให้มากกว่านั้นก็ได้อีก

ข้อแนะนำและความคิดเห็นของผมในการเจริญเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณก็คือ จง
ฝึกหลักการนี้ด้วยความสัตย์ซื่อ ผมขอรับประกันว่าท่านจะทำได้สำเร็จตามคำสั่งของพระ
ผู้เป็นเจ้าของเราที่ว่า *"จงเจริญขึ้นในพระคุณ และในความรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา"* (พระธรรม 2 เปโตร บทที่ 3 ข้อ 18)